

OKRUŽNI SUD U BANJALUCI
BROJ: 11 0 U 033711 23 U
Dana, 08.09.2023. godine

Okružni sud u Banjoj Luci po sudiji Stamenić Darku kao sudiji pojedincu, uz sudjelovanje Radanović Vesne kao zapisničara, u upravnom sporu po tužbi Udruženja građana "Borba protiv korupcije BiH" Transparency International Bosne i Hercegovine, Banjaluka, ulica Krfska broj 64E (u daljem tekstu: tužilac), radi poništenja rješenja broj: 01-105/23 od 25.01.2023. godine, Komisije za koncesije Republike Srpske, ulica Trg Jasenovačkih žrtava 4, zastupan po punomoćniku Majstorović Davoru advokatu iz Banjaluke (u daljem tekstu: tuženi), u predmetu odobravanja pristupa informacijama, donio je dana 08.09.2023. godine, sljedeću:

P R E S U D U

Tužba se uvažava i osporeni akt poništava.

Obavezuje se tužena da tužiocu nadoknadi troškove upravnog spora u iznosu od 200,00 KM, u roku od 30 dana od dana prijema presude.

Odbija se zahtjev zainteresovanog lica za naknadu troškova upravnog spora kao neosnovan.

O b r a z l o ž e n j e

Osporenim aktom, odbijen je zahtjev tužioca za pristup informacijama, i to: 1) kopiju akta Ministarstva energetike i rudarstva broj: 05.05/360-69-1/21 od 20.04.2021. godine, kojim se to ministarstvo obratilo tuženom za davanje saglasnosti za ustupanje ugovora o koncesiji, 2) finansijski izvještaj od 26.02.2021. godine, za sticaoca predmetne koncesije i 3) druge priloge koji se odnose na dokaze o tehničkoj opremljenosti i stručnoj osposobljenosti sticaoca, dokaze (referentnu listu) o izvedenim radovima na istim ili sličnim projektima za sticaoca, te dokaze sticaoca ili njegovog osnivača da ima obezbjeđena finansijska sredstva za realizaciju koncesionog projekta.

Blagovremeno podnesenom tužbom tužilac pobija doneseni akt zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i nepravilne primjene materijalnog prava, kako to proizlazi iz navoda tužbe. U tužbi ističe da se obratio sa zahtjevom tuženom kao javnom organu, a koji se odnose na ugovor o koncesiji za solarnu fotonaponsku elektranu „SE Trebinje 1“. Odgovarajući na zahtjev za tražene informacije, tuženi je naveo da nije nadležan, a za drugi dio naveo je da se obratio trećoj strani (sticaocu koncesije), tražeći dozvolu za objavu ovih informacija, da bi ga nakon toga obavijestio da se treća strana izjasnila da se protivi objavi, zbog čega je utvrđen izuzetak od objavljivanja traženih informacija, i to: finansijski izvještaj i drugi prilozi koji se odnosi na osposobljenost sticaoca koncesije. Nezadovoljan ovakvom odlukom izjavio je žalbu, u kojoj je naveo da se ne može utvrditi izuzetak samo na osnovu izjašnjenja treće strane, nakon čega je tuženi konačnim upravnim aktom (osporeni akt), žalbu odbio i na taj način odbio slobodan pristup traženim informacijama. Ističe da je ispitivanje javnog interesa dostupni kontrolni mehanizam koji postoji za to da javni organi ne bi, kao u ovom slučaju, samovoljno zaključivali šta je izuzetak od objavljivanja, a šta ne. Javni organ nastupaju sa pozicije autoriteta i moraju preispitivati svoje odluke i služiti javnosti, pa se s tim u vezi ukazuje na sadržinu člana 9. Zakona o slobodi pristupa informacijama (ZOSPI). Smatra da tuženi ne može tek tako da pravilno

utvrdi izuzetak, a da izuzetak posebno ne obrazloži. Mišljenja je da je tuženi tražio razloge kako da zahtjevu ne udovolji, umjesto da nađe razloge da se javno objave tražene informacije. S tim u vezi, ukazuje se na član 7. ZOSPI. U daljnjem tekstu se elaborira značaj za javnost traženih informacija, ukazujući da se tuženi trudi da opravda uskraćivanje objavljivanja, dok ne navodi koje bi bile prednosti objavljivanja u kojima bi se ogledala transparentnost, odgovornost, te u krajnjoj liniji, zakonska obaveza. Dakle, tuženi pogrešno tumači institut javnog interesa i umjesto da utvrdi da li je informacija u javnom interesu, on se bavi utvrđivanjem kako nije u javnom interesu i na sve načine želi da dokaže da informaciju ne bi trebalo objaviti, umjesto da učini suprotno. Ovim tuženi staje samo na jednu stranu i to privatnu stranu, nasuprot druge strane, odnosno javnosti, koja treba da bude upoznata kako se troši javni novac. U vezi s tim, ukazuje se na sadržinu člana 3. i 4. Zakona o koncesijama RS, koje se odnose na transparentnost i zaštitu javnog interesa, uz napomenu da se ZOSPI mora tumačiti s ciljem da se olakša i promoviše u najvećoj mjeri i bez odlaganja objavljivanje informacija, pod kontrolom javnog organa, u smislu člana 2. Zakona o koncesijama. Predlaže da sud uvaži tužbu i poništi osporeni akt, uz naknadu troškova upravnog spora.

Tuženi je na zahtjev suda dostavio spis predmetne upravne stvari i odgovor na tužbu, u kojem navodi da je tužba bez osnova, ukazujući na odredbe člana 4. do 10. ZOSPI, u okviru kojih se reguliše pravo pristupa informacijama i utvrđivanje izuzetaka. S tim u vezi, ukazuje se na član 7, i 9, tog zakona, koji se odnose na obavezu javnog organa da po hitnom postupku obavijesti treću stranu, ukoliko zahtjev za pristup informacijama uključuje povjerljive komercijalne interese treće strane (član 7), odnosno da će nadležan javni organ objaviti traženu informaciju pored ovog izuzetka, ukoliko utvrdi da je to opravdano javnim interesom (član 9). Pod javnim interesom zakonodavac podrazumijeva okolnosti kao što su: nepoštivanje zakonske obaveze, postojanje bilo kakvog prestupa, sudske pogreške, zloupotrebu vlasti ili nemar u obavljanju službene dužnosti, neovlašćeno korištenje javnih fondova ili opasnost po zdravlje ili bezbjednost pojedinca, javnosti ili okoline, kao i druge okolnosti. Naime, Komisija za koncesije provela je test javnog interesa i odvagala postojanje javnog interesa za objavu tražene informacije sa interesom treće zainteresovane strane, za zaštitu njenog komercijalnog interesa, te u skladu sa članom 7. ZOSPI, pribavila izjašnjenje treće strane. Ističe da vlasničku strukturu privrednog društva Solarna fotonaponska elektrana Trebinje !, d.o.o. Trebinje od 16.12.2022. godine, čini 70% udjela društva Lugos Renewables Karlatolt Felelossegu Tarsasag, koje se ne može smatrati javnim organom, u smislu odredaba ZOSPI, što znači da tražene informacije predstavljaju poslovnu tajnu za čije je objavljivanje Komisija procijenila da može naškoditi komercijalnom interesu treće strane, a posljedično i utisku stranih investitora da Republika Srpska predstavlja povoljno poslovno okruženje za buduće poslovne investicije. Otkrivanje povjerljivih komercijalnih podataka može dovesti do nastanka štete po privredno društvo sticaoca koncesije, jer se podaci odnose direktno na njegove legitimne komercijalne interese, pa bi otkrivanje podataka izložilo Komisiju riziku tužbe za naknadu štete, čiju visinu je teško i procijeniti. Uostalom, sticalac koncesije se u svom izjašnjenju izričito protivio objavljivanju informacija, čime je stavio do znanja da bi otkrivanjem podataka bili ugroženi njegovi komercijalni interesi, što znači da je Komisija pravilno utvrdila izuzetak iz člana 7. ZOSPI. Znači, u cijelosti je provedena zakonska procedura, te pravilno primijenjene odredbe ZOSPI, ukazujući pri tome posebno na značaj člana 9. ZOSPI. Isto tako, tužilac ni u zahtjevu upućenom Komisiji, a ni u tužbi, nije argumentovano naveo da bi traženjem predmetnih informacija želio na bilo koji način doprijeti nekoj debati od javnog interesa, niti ukazao da ga nedobijanje traženih informacija onemogućuje da učestvuje u javnoj debati o pitanjima od javnog interesa, odnosno da ga je uskraćivanje pristupa traženim informacijama spriječilo da igra ulogu društvenog kontrolora rada javnih ustanova. Imajući u vidu navedeno, Komisija je sprovodeći test javnog interesa, procijenila da otkrivanje traženih informacija prijeti zaštićenom komercijalnom interesu

inostranog investitora koji sredstva ulaže u privredu RS, tako da ovaj interes preteže nad interesom tužioca za uvid u tražene informacije. Kako je na navedeno ukazano u dopisu trećeg lica u izjašnjenju od 20.12.2022. godine, Komisija je postupila shodno članu 7. ZOSPI. Opreza radi, ističe da je tužba i nedopuštena, pa se s tim u vezi ukazuje na sadržinu člana 7. ZUS, dodajući da akt koji se tužbom pobija nema svojstvo upravnog akta, jer nema formu rješenja, ni zaključka, kako to propisuje ZOUP. Predlaže da se tužba odbije, uz naknadu troškova upravnog spora.

Razmotrivši tužbu i osporeni akt po odredbama člana 30. Zakona o upravnim sporovima (Službeni glasnik RS broj: 109/05 i 63/11, u daljem tekstu: ZUS), zatim odgovor na tužbu, kao i cjelokupne spise predmetne upravne stvari, ovaj sud je odlučio kao u izreci presude iz sljedećih razloga:

Iz podataka u spisu predmeta proizilazi da se tužilac dana 15.11.2022. godine, obratio sa zahtjevom za pristup informacijama, broj: 02-119-3-F-21-6, tražeći dostavu informacija, prednje pobliže opisanih. U odgovoru na zahtjev tužioca od 15.11.2022. godine, tuženi je u obavještenju broj: 01-1703/22 od 06.12.2022. godine, tužioca obavijestio da zahtjev Ministarstva energetike i rudarstva od 20.04.2021. godine, za davanje saglasnosti za ustupanje ugovora o koncesije, nije u nadležnosti rada Komisije, te da se s tim u vezi može obratiti organu koji je donio predmetni akt, zatim da je u ranijem periodu dostavljena kopija rješenja o saglasnosti za ustupanje ugovora o koncesiji za izgradnju i korištenje solarne fotonaponske elektrane Trebinje 1, na području grada Trebinja, broj: 01-719721 od 13.05.2021. godine, dok u vezi sa dokumentacijom iz tačke 2. i 3. zahtjeva, Komisija mora pribaviti izjašnjenje treće strane (sticaoca koncesije), u smislu člana 7. ZOSPI. Nakon toga, tuženi se solarnoj fotonaponskoj elektrani „Trebinje 1“, d.o.o. Trebinje, obratio sa zahtjevom za izjašnjenje broj: 01-1703-1/22 od 06.12.2022. godine, u kojem se ukazuje na član 7. ZOSPI, tražeći da se u roku od 15 dana izjasni u pisanoj formi o postojanju eventualno povjerljivog komercijalnog interesa koji bi mogao biti obuhvaćen pristupom informacijama, odnosno dostavljanjem tražene dokumentacije, uz navođenje razloga za eventualnu štetu, koja bi proistekla dostavljanjem te dokumentacije, s ciljem daljnjeg postupanja Komisije po zahtjevu tužioca. Postupajući u vezi sa traženim, Solarna fotonaponska elektrana „Trebinje 1“, dostavila je izjašnjenje broj: 01-100-2(22 od 20.12.2022. godine, u kojem se navodi da je većinski vlasnik sa 70% udjela, društva Lugos Renewables Karlatolt Felelossegu Tarsasag, dok 30% udjela ima MH „Elektroprivreda Republike Srpske“ – Matično preduzeće a.d. Trebinje i da bi udovoljenje zahtjevu podnosiocu za traženim informacijama, nanijelo štetu ne samo društvu, već i njegovom većinskom akcionaru, koji se ne može smatrati javnim organom, u smislu odredaba ZOSPI. Dalje se navodi da je od izuzetne važnosti da Komisija za koncesije prilikom odlučivanja ima u vide ekonomsku vrijednost i važnost projekta izgradnje, kao i svih potencijalnih budućih projekata i investicija sličnog tipa u RS, s ciljem da se pokaže da RS predstavlja mjesto za investiranje sa povoljnom investicionom klimom, jer u suprotnom, dostupnost traženim informacijama mogla bi da nanese štetu komercijalnim interesima društva investitora, pa samim time i u smislu potencijalnih budućih investicija u RS, ali i za njen energetske sektor. Shodno tome, Komisija je aktom broj: 01-1794/22 od 22.12.2022. godine, obavijestila podnosioca zahtjeva, da je u skladu sa članom 7. ZOSPI, utvrdila izuzetak od objavljivanja traženih informacija, uz zaključak da zahtjev nije odobren, zbog činjenice da postoji izuzetak za objavljivanje, pa je protiv tog akta, izjavljena žalba, nakon čega je tuženi donio osporeni akt, u formi podneska – naslovljen kao „Odgovor na žalbu“. U obrazloženju se navodi da je rješavajući po zahtjevu podnosioca, odnosno vezano za žalbu koju je imenovani izjavio protiv akta tuženog od 22.12.2022. godine, Komisija postupila u skladu sa članom 7. ZOSPI, obrativši se trećoj strani (sticaocu koncesije), tražeći od istog izjašnjenje u vezi sa traženim informacijama, a zatim nakon dobijenog izjašnjenja, o tome obavijestila podnosioca zahtjeva, odnosno žalioca. Tom prilikom je utvrđeno da se sticalac koncesije izričito protivi

dostavljanju traženih informacija, odnosno dokumentacije, podnosiocu zahtjeva – žalioocu, jer iste smatra povjerljivim komercijalnim informacijama. Dakle, postupljeno je u skladu sa članom 5. ZOSPI, i time ispitan javni interes i data ocjena nakon ispitivanja istog, u smislu člana 9. ZOSPI da objavljivanje traženih informacija nije od javnog interesa i time utvrdila izuzetak od objavljivanja. Uz to, smatra, da to što ispitivanje javnog interesa u pobijanom aktu nije navedeno, a što je Komisija razmotrila i uzela u obzir prilikom utvrđivanja izuzetka od objavljivanja informacija, nije od uticaja za drugačije rješenje predmetne upravne stvari, tako da je stav Komisije nepromijenjen, tako da dostavljanje traženih informacija nije odobreno, jer je utvrđen izuzetak od objavljivanja.

Osporeni akt je nepravilan i nezakonit.

Odredba člana 3. stav 2. Zakona o slobodi pristupa informacijama (Službeni glasnik RS broj: 20/01, u daljem tekstu: ZOSPI), propisuje ko se smatra „javnim organom“, a stavom 3. istog člana, propisano je da „kontrola“ znači ili raspolaganje informacijama ili kontrola pristupa informacijama, dok je stavom 5. propisano da je „nadležan javni organ“, javni organ koji ima kontrolu nad traženom informacijom, a to je javni organ koji je sačinio informaciju ili za koga je sačinjena informacija. Ako se javni organ koji je sačinio informaciju ili za koga je sačinjena informacija, ne može utvrditi, onda je nadležan onaj organ čija je funkcija najbliža traženoj informaciji.

Nadalje, odredba član 14. stav 2. navedenog zakona, propisuje da ako se odobori pristup informaciji bilo delimičnoj ili cijeloj informaciji, nadležni javni organ dopisom o tome obavještava podnosioca zahtjeva. Dopisom se: a) obavještava podnosilac zahtjeva o mogućnosti ličnog pristupa informacijama u prostorijama nadležnog javnog organa i b) obavještava podnosilac zahtjeva o mogućnostima umnožavanja, procenjenim troškovima umnožavanja, te da se umnožavanje podnosiocu zahtjeva obezbjeđuje nakon izvršene uplate. Kada je umnožavanje informacije veoma složeno ili dugotrajno, umnožavanje se obezbjeđuje podnosiocu zahtjeva u vrijeme koje je prihvatljivo i za podnosioca zahtjeva i za nadležan javni organ; i/ili prilaže kopija tražene informacije kada se ona obezbjeđuje besplatno u smislu člana 16. ovog zakona, dok je stavom 3. tačka a) istog člana, propisano da ako se odbije pristup informaciji, bilo djelimično ili cijeloj informaciji, nadležni javni organ dopisom o tome obavještava podnosioca zahtjeva, pri čemu dopis treba da sadrži zakonski osnov za status izuzeća informacije, uz navode članova ovog zakona na koje se poziva, kao i sva materijalna pitanja koja su važna za odluku, što uključuje i uzimanje u obzir faktora javnog interesa.

Među stranama je sporno da li je tuženi bio u obavezi ili ne, tužiocu dostaviti tražene informacije, poblježe opisane u dispozitivu osporenog akta.

Tuženi odbijanje tužiočevog zahtjeva pravda činjenicom da sticalac koncesije - Solarna fotonaponska elektrana „Trebinje 1“, nije dala saglasnost za objavu tražene informacije iz razloga poblježe navedenih u izjašnjenju broj: 01-100-2/22 od 20.12.2022. godine, jer ih smatra povjerljivim komercijalnim informacijama, pa dostavljanje traženih informacija nije odobreno, jer je utvrđen izuzetak od objavljivanja, tako da je zahtjev tužioca odbijen, u skladu sa članom 7. ZOSPI.

Valja ukazati, da javno mijenje treba i mora da ima saznanja o radu javnih organa, jer isti ne mogu biti izolovani od suda javnosti, uz potrebu ocjene okolnosti svakog slučaja, odnosno interesa lica na koja se traženi podaci odnose.

Naime, članom 4. ZOSPI, propisano je da svako fizičko i pravno lice ima pravo pristupa informacijama pod kontrolom javnog organa, radi promocije transparentnosti i odgovornosti tih organa u skladu sa javnim interesom, s tim što ovo pravo pristupa podliježe samo formalnim radnjama i ograničenjima, kako je to utvrđeno odredbama člana 6, 7. i 8. navedenog zakona, a članom 9. tog zakona, propisano je da će u donošenju odluke, da li je objavljivanje informacija opravdano javnim interesom, nadležni javni organ razmotriti

okolnosti, kao što su (ali nisu ograničene), svako ne poštovanje zakonske obaveze, postojanje bilo kakvog prestupa, sudsku pogrešku, zloupotrebu vlasti ili nemar u obavljanju službene dužnosti, neovlašćeno korištenje javnih fonodava ili opasnost po zdravlje ili bezbjednost pojedinaca, javnosti ili okoline, dok je članom 10. ZOSPI, propisano da ako je dio traženih informacija utvrđen kao izuzetak, nadležni javni organ će izdvojiti takav deo i objaviti ostatak informacija, osim ako zbog ovog razdvajanja informacije nisu postale nerazumljive.

Inače, privatnost i drugi legitimni privatni interesi mogu biti osnov za uskraćivanje davanja određenih informacija, ali u tom slučaju javni organ provodeći test javnosti (član 9) mora utvrditi da li zaštita privatnog interesa ima prevagu nad interesom javnosti da sazna određene podatke, ili da li je veća šteta ako javnost ne bude upoznata sa tim podacima, od štete koju bi eventualno trpila lica na koja se odnose ti podaci.

Dakle, ZOSPI garantuje pristup svim informacijama koje su u posjedu javnog organa, jer je cilj tog zakona da se ustanovi da informacije koje su pod kontrolom javnog organa, predstavljaju javno dobro i da javni pristup informacijama promoviše veću transparentnost i odgovornost javnih organa, što je neophodno za demokratski proces, s napomenom da pristup informacijama može biti ograničen, ali samo na način kako je to propisao Zakon o slobodi pristupa informacijama.

Znači, svako fizičko i pravno lice, u smislu člana 4. ZOSPI, ima pravo pristupa informacijama koje su pod kontrolom javnog organa, dok svaki javni organ ima odgovarajuću obavezu da objavi takve informacije, pri čemu ovo pravo pristupa podliježe samo formalnim radnjama i ograničenjima utvrđeno ovim zakonom, tako da se u smislu odredbe člana 25. stav 4. Zakona o slobodi pristupa informacijama, njime ne mogu ograničavati prava i obaveze koje propisuje Zakon o slobodi pristupa informacijama.

Stoga se može zaključiti da je ovakvo odlučivanje tuženog nezakonito, jer je tužilac lice iz člana 4. ZOSPI, pa kao takav ima legitiman interes za tražene informacije, jer se po prirodi stvari radi o informacijama koje su slobodne (ugovor o koncesiji) i koje kao takve moraju biti dostupne, izuzev informacija koje predstavljaju izuzetak, odnosno informacija koje se protive javnom interesu ili opravdanom interesu jedne od stranaka ili trećih lica, a to je slučaj gdje zaštita privatnog interesa ima prevagu nad interesom javnosti ili interesom trećeg lica da sazna određene podatke, u konkretnom slučaju poverljiv komercijalni interes navedenog koncesionara, tako da je tužilac u okviru svojih nadležnosti ovlašten da inicira i promoviše transparentnost rada javnih organa, radi zaštite javnog interesa, unapređenja i jačanja odgovornosti rada javnih institucija, dok je tuženi kao javni organ dužan da mu omogućí pristup traženim podacima.

Privatnost i drugi legitimni privatni (komercijalni) interesi mogu biti osnov za uskraćivanje davanja određenih informacija, ali samo ako je to opravdano i ako bi davanjem određenih informacija (povjerljivi komercijalni podaci) tim licima eventualno prouzrokovalo štetu, a što nesumnjivo mora biti valjano obrazloženo i dokumentovano.

Prilikom dostavljanja traženih informacija nesporan je prioritet zaštita poverljivih komercijalnih podataka.

Međutim, poverljivost komercijalnih podataka, odnosno zaštitu komercijalnih interesa ipak cijeni organ koji je u posjedu tražene informacije, a ne treće lica na koje se odnosi tražena informacija, koje je po prirodi stvari subjektivno u ocjeni tražene informacije, tako da je javni organ u obavezi da provede ispitivanje javnog interesa, u smislu člana 9. ZOSPI, što međutim u konkretnom slučaju nije učinjeno.

Također, ako se dio traženih informacija utvrdi kao izuzetak, nadležan javni organ ima mogućnost izdvojiti takav dio i objavi ostatak informacije, u smislu člana 10. ZOSPI, koju mogućnost tuženi nije niti razmotrio, a kamoli primjenio.

Kod takvog stanja stvari, jasno se može zaključiti da je tuženi olako prihvatio razloge trećeg lica - Solarna fotonaponska elektrana „Trebinje 1“, date u izjašnjenju broj: 01-100-2/22

od 20.12.2022. godine, čime je isto praktično inkorporirao u obrazloženje osporenog akta, odbijajući zahtjev tužioca, u smislu člana 7. ZOSPI, iako tražene informacije svakako u određenom dijelu ne predstavlja, niti mogu predstavljati povjerljive komercijalne interese treće strane, u ovom slučaju Solarna fotonaponska elektrana „Trebinje 1“, koji se trebaju štiti, u smislu odredbe člana 7. ZOSPI, uz napomenu da tuženi prilikom razmatranja zahtjeva tužioca nije prethodno razmotrio sve relevantne okolnosti datog slučaja, u smislu odredbe člana 9. stav 2. ZOSPI, niti razmotrio mogućnost postupanja, u smislu člana 10. ZOSPI, što je nesumnjivo bio u obavezi, zbog čega je ovu tužbu valjalo uvažiti i osporeni akt poništiti, na osnovu ovlaštenja iz člana 31. stav 1. i 2. ZUS.

U smislu člana 50. ZUS, tuženi je u obavezi da odmah, a najkasnije u roku od 30 dana od prijema ove presude, donese novi upravni akt u ukazanom dijelu, uvažavajući pravno shvatanje ovog suda i primjedbe suda u pogledu postupka.

Odluka o troškovima spora koje je sud dosudio tužiocu temelji na odredbi člana 5. i 6. Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o upravnim sporovima (Službeni glasnik Republike Srpske broj: 63/11), a u vezi s članom 386. stav 1, 387. i 396. stav 1, stav 2. i stav 3. Zakona o parničnom postupku (Službeni glasnik RS broj: 58/03, 85/03, 74/05, 63/07, 49/09 i 61/13), s obzirom da je tužilac u tužbi postavio opredjeljen zahtjev za naknadu troškova upravnog spora, koji troškovi se odnose na taksu na tužbu i taksu na presudu u iznosu od po 100,00 KM, tj; ukupno 200,00 KM, radi čega je i odlučeno kao u izreci presude, shodno Zakonu o sudskim taksama (Službeni glasnik RS broj: 73/08 i 49/09).

Odbijen je zahtjev tuženog za naknadu troškova upravnog spora, budući da davanje odgovora na tužbu nije obavezna radnja u upravnom sporu, tuženi je izgubio spor, a ni dati odgovor nije uticao na odluku suda.

ZAPISNIČAR
Radanović Vesna

SUDIJ
Stamenić